

F.K. 68.

Z e
6165

5
X 212 1466

RECTOR UNIVERSITATIS LIPSIENSIS Ad justa funebria, DOMINO ADRIANO STEGERO,

Senatus Seniori, Civitatis Consuli, Scabinatus Assessori,
Scholæ & Templi Thomani Curatori, Viro scientia
juris, prudentia, usu rerum, autoritate, meritis
extantissimo

Hora I.

hodie XXVI. Augosti MDCC,

persolvenda

Cives suos invitat.

Pud Macrobius, Virum Consularem & illu
strem, libro primo in Somnium Scipionis capite Sexto le-
gimus: Cum decas, qui perfectissimus numerus est, per-
fecto numero, id est, ~~sixtā~~, jungitur, ut aut decies septem,
aut septies deni computentur anni, hæc a physicis credi-
tur meta vivendi, & hoc vitæ humanæ perfectum spati-
um terminatur: quod si quis excederit, ab omni officio
vacuus soli exercitio Sapientiæ vacat, & omnem usum

sui in suadendo habet, aliorum munerum vacatione reverendus. Eandem hu-
manæ vitæ metam, Vir Dei Moses jam dudum designaverat, quem physicorum
sententiæ prævisse, Viri eruditini non dubitant. Ac licet rari hodie ad eam usque
perveniant, cujus causas varias comminisci licet, non in naturæ decrementum
referendas, cujus constantiam in libello eleganti asseruit doctissimus quon-
dam Silesiorum Medicus, Johannes Jonston: attamen aliqui subinde DEI gratia
attингunt, immo superant. Quod si ergo Reipublicæ quis usq; ad metam illam vi-
vendi inservierit, eum abdicare se negotiis publicis, & quotquot accedunt annos
sibi vivere, hoc est, Sapientiæ vacare, sive mortem meditari æqvum erit. Quan-
quam autem iste laudem virtutum ac meritorum suorum non imminuit, non
parum tamen auget, qui ex Utroque Vir est, qui tempus Vitæ, quam aliis im-
pertinet, superadditum cum sibi vindicare possit, nihilominus juste partitur, ut
publico bono commodet, & Pietatis exercitio tribuat. Immo qui potius unum
idemque Utrique, tam sibi quam Reipublicæ impendit. Nam si juxta Sapientis
Viri (Siracidis capite VII. versu ultimo) præceptionem, quisquis agendo ex-
trema respicit, nunquam male agit, qui vitæ suæ finem in propinquo spestat,
qui in limine mortis se positum videt, omnia religiose, bene, recte, honeste faci-
et, non suadendo solum, sed & gerendo negotia reverendus. Ex utroque fuit
Vir autoritate magnifica, scientia excellentissima, prudentia amplissima, me-
ritis maximis extantissimus DN. ADRIANUS STEGERUS, Consul Urbis. Quæ
virtutes ejus adeo perspectæ sunt, qui nunc vivunt, Hominibus, non solum in
urbe hac, & regionibus istis, sed & aliis, ut de iis funus ejus intimaturi, nihil am-
plius diceremus, nisi posteris tradenda esset ipsarum memoria, ex qua constet
fuisse, qui eas sua ætate grati agnoscerent, & ab aliis celebrari dignissimas
enserent. Natalis ei locus fuit hæc civitas, in qua Pater vixit DN. ADRIANUS
STEGERUS, Senator Prudentissimus, & mater SUSANNA ex gente RUSSELLIORUM,
edito ab his in hanc vitam d. XXVIII. Martii Anno MDCXXIII. Avus pater-
nus erat ANDREAS STEGER, à Senatu vestigali viarum publicarum præpositus,
Avia paterna MARGARETHA FREUNDIA, neptis Schobelii, Consulis hac civitate
quondam meritissimi, cujus filiæ liberis familiæ FASCHIA, PISTORIA, TUMME-
LIA aliæque nuptiarum nexu alligatae fuerunt, ex quibus vero Kuhlevveinia,
Meyeria, Grossia, & aliæ exortæ sunt. Avus maternus fuit Henricus à Rüssel,
Senior, nepos Johannis à Rüssel, Consiliarii intimi Caroli V. Cæsaris, natus
Trajectiad Mosam, ubi mercator præcipuus erat; idemque Lipsiam veniens
primus mercaturam in auro & argento intulit & stabilivit; Avia materna Ger-
trudis, Jacobi Jansonii, Philippi II. Regis Hispaniæ Secretarii status & Consilia-
rii Bruxellis filia. Admodum puer humanioribus literis informatus est. In
quibus cum ingenium docile, & aptum ad optimas artes & studia doctrinæ o-
stendisset, Parentes eis ipsum destinarunt. Quanquam autem difficillima bel-
li tempora premebant, Parentes nihilominus, ne Præceptores deessent, cura-
runt. Inter quos præcipui fuerunt M. Joh. Baldovius, Linguarum Orientalium
Professor Publ. & postea Superintendent Ducalis Luneburgensis Neosta-
dii, & M. Joh. Zechendorff, Rector Scholæ Zwickaviensis celebris, ad quem Sve-
cis incursionem facientibus missus, ejusque institutione aliquot mensibus usus
est. Adolescens an. MDCXXXVIII. in disciplinam traditus est Friderici Rap-
polti, Poëeos, deinde Theologiæ Professoris accuratisimi, cui non solum pro-
gressiones suas in humanioribus & philosophicis disciplinis, sed etiam, quam
con-

consecutus est rerum divinarum cognitionem eximiam, se debere s^epius prædicavit. Inde An. MDCXL. Baccalaureatu Philosophiæ impetrato in disputandi perorandi exercitationibus tam publicis quam privatis assiduus fuit, & in Scholis Theologicis D. Heinrici Höpfneri, Religionis orthodoxæ notitiam sibi comparavit, a cuius veritate adversarii mentem ejus dimovere argumentis suis non valerent. Eodem An. Studium Juris inchoans magno J^Cto, D. Joh. Strauchio, duobus annis operam dedit. An. MDCXLII. finita Urbis a Suecis obsidione, nobile illud Batavorum Lugdunum adiit, in quo septendecim mensibus illustri laude celebratos J^Ctos, Schotanum, Vinnium, Mæstertium audiens, & Disputationes defendens, omni liberali doctrina & disciplina Juris civilis eruditissimum se exhibuit. Quibus cum facilitatem morum & elegantiam adjungeret, in præclarissimorum virorum, Salmasii, Spanhemii, Golii, Heinsii, Boxhornii, Vossii, familiaritatem & amicitiam admissus est. Quorum postea testimentiis commendationibusque ornatus in alias regiones An. XLIV. discessit. Proximum erat, quod peragravit reliquum Belgium, tum confœderatum tum Hispanicum. In hoc Bruxellis reperit splendida Proavorum suorum monumenta, quos non tam propter dignitates, quibus ea meruerunt, æstimatit, quam quod ob religionem a Duce Albano affliti constantissimi perstiterent. In Galliam veniens in Academiam Salmuriensem se contulit, tum Linguae Gallicæ, tum exercitorum, quæ vocant, excolendorum causa. In qua ut septem mensibus commoraretur, fecit doctissimus Theologus Moses Amyraldus, cum quo multa & jucunda consuetudine vivebat. Salmurio Aurelianum, & hinc Parisios progressus est, apud quos celebri fama J^Cti Ravenauvii domesticus aliquandiu permanxit. An. XLV. per Lugdunum tendens Massiliam pervenit. Ex qua in Italiam trajiciens Venetiis, Romæ, Neapoli & in cæteris florentissimis urbibus aliquo tempore fuit. Per Comitatum Tyrolis, Augustam Vindelicorum, & alias Germaniæ civitates domum reversus est. In qua peregrinatione, cum studiis incubuisse pariter, & mores hominum multorum, multarumque civitatum consuetudines perscrutatus esset, multarum rerum peritia doctior sapientiorque evasit. Quæ omnia, uti in patriæ suæ emolumen-
 tum adhibuit, ita jucundissima erat narratio, quando de rebus in itinere viis loquebatur. Post redditum strenuam Jurisprudentiæ operam iterum navavit, & Disputatione Feudali sub illustri J^Cto D. Carpzovio habita, ad gradum Docto-
 ratus assumendum se accinxit. Verum quo minus propositum perageret
 mors Patris An. MDCL. impedivit, post quam rerum domesticarum admini-
 stratio eum multum detinuit. Cui accesit, quod An. LI. in Senatum Civitatis
 advocaretur. In hoc ab inferioribus officiis bene omnibus ad fastigium Consulatus merito suo ascendit. Ut alia mittamus, Præturam An. LXIII ges-
 sit; Ædilis Anno LXVI. Curator Templi Thomani Anno LXXXII.
 constitutus est. Consularem dignitatem Anno LXXXVIII. obtinuit.
 Matrimonium Anno MDCL. d. XIV. April. cum florentissima &
 honestissima Virgine Rachele, Sebastiani Schmidii, qui ob religionem ex
Carinthia exul Mercator, domicilium in hac urbe fixerat, filiâ iniit. Ex
 hac suavissima Conjuge novem annorum tres filios, & quatuor filias suscepit.
 Sed reliquis mortuis vivunt duæ tantum filiæ. Primogenitam Susannam Adri-
 anam An. LXIX. uxorem dedit Jacobo Meyeru, Senatori, jam inter cærites;
 altera Rachel, Friderici Cunradi Jägeri, Mercatoris nominatisimi An. LXXI.
 conjux facta est. Hoc par conjugum florentissimum, cum immatura morte de-
 cessisset, magnum mœrem Pater sensit. Solabatur vero eum subinde nepo-
 tum & pronepotum numerus. Nam ex filia Susanna Meyeria præter octo de-
 functos, quinque adhuc viventes, nepotes duos Jacobum & Adrianum Meye-
 ros, in exercitu Regi Poloniæ & Electori Saxoniæ militante Legatos, tres ne-
 ptes, Rachelem Elisabetham, Virginem Catharinam Mariam, Christiani Bor-
 nii, Regi Poloniæ & Electori Saxoniæ a Rationibus Accifarum, uxorem, & ex
 hac pronepotem; ex Rachele Jägeria, duas neptes, & alteram quidem Regi-
 nam Elisabetham, Gottfriedo Cunrado Lehmanno Senatori Urbis, alteram
 vero Rachelem Christianam, Michaeli Brummero, J. U. D. nuptas habuit. At-

que hæ utræque quatuor liberos suos ipsi quoque attulerunt, exceptis duobus Brummerianis adhuc superstites. Defuncta An. LX. d. XVIII. Aprilis conju-
ge, rebus domesticis exigentibus, alteram, Virginem nobilissimam, Elisabe-
tham, Jacobo Meyero, Ædili & Senatorii Ordinis Seniore natam, anni sequen-
tis d. XXVIII. Octobr. sibi adjunxit. Cum hac conjunctissima sibi pene annos
XXXIX, liberos genuit quatuor; postremi duo filiolus & filiola in ætate tener-
rima ex hac vita emigrarunt; filia primum nata Elisabetha Virgo formosissi-
ma, animo supra sexum suum exultissima, vigesimo primo vitæ suæ anno ex-
tincta, luctum Parentibus longum, desiderium sui perpetuum reliquit. Super-
est igitur solus D. ADRIANUS STEGERUS, J. U. D. & Senator, qui ex Sophia Rosi-
na, D. Gottfriedi Adolphi Luja, Medic iapud nos experientissimi, filia natu pri-
ore, illi & nepotem & neptem obtulit, sed brevissimæ ætatis; quippe ante avum
jam tum in beatitudinem æternam receptos. Hæc de vita Nobilissimi Consulis
multa ita nos occuparunt, ut reliqua, quæ de virtutibus & morte restant dicen-
da, paucis cōplete oporteat. Erat religione in DEUM, fide in patriam, pru-
dentia in suscipiendis negotiis, tolerantia & promptitudine in expediendis in-
signis, in adversitatibus publicis & privatis incredibiliter patiens, eruditione
excellens, memoria & eloquio sœcundus, nihil obliscebatur, præter injurias
sibi factas; vita innocens & integer, rerum plurimarum usu peritisimus, sum-
ma æquitate prædictus, in sermone affabilis & jucundus, Principibus & in maxi-
ma dignatione Viris charus & æstimatus, ut literas ad eum sæpe darent, civium
Pater, erga quoscunque beneficis. Quicquid a mandati munera actibus va-
caret, Sacrorum Librorum lectioni, & rerum ad religionem & fidei curam per-
tinentium considerationi, in qua juventutem suam delectaverat, lubens do-
nabat. Ideo Amyraldi, Fautoris sui de diversitate Religionum eruditissimum
librum, & alium Jean D. Espagne, Ecclesiastis in Reformata Gallica Ecclesia
Londini Angliæ, de communibus Christianam religionem concernentibus er-
roribus, gallice scriptos in germanicam Linguam transtulit. Hujus posterioris
Auctoris opuscula qui in unum collecta Berolini edidit Vir doctus, in præfa-
tione versionem eam laudat, qua nulla cæterorum libellorum elegantior ex-
tet. Scilicet nullus interpres, tam accuratus esse poterat, nisi qui æque ac No-
ster, & Linguam utramque exacte sciret, & rerum Theologicarum cognitio-
nem haut exiguam haberet. Tertius libellus, Doctrinam moralem Christia-
nam continens, ex gallico idiomate ab eodem versus, & a veneranda Facultate
Theologica nostra approbatus, pari verborum suavitate vitæ impiæ causas de-
tegit, & de officiis hominis Christiani utilissime præcipit. Hunc libellum quis-
quis legerit, STEGERUM senem Regularum exemplum unum & perpetuum
mente intuebitur. Bona satis valetudine usus est, donec ante annum unum &
dimidium cum morbo gravi colluctaretur. Post eum enim, licet animi vigor
maneret integer, corporis tamen vires non redierunt. Debilitatus quoque sensim
est visus. Die XVII. Augosti, exequiis amicissimi sibi D. Martini Friesii, Prof.
Publ. & Medicæ Facultatis Decani, intererat. Post quas valde debilis fuit, tuffi-
tandoque aliqua excreare visus est. His, ut mox occurreretur, adhibita est o-
pera diligentissima. Verum deficientibus viribus ægrotus, nil nisi beatam mor-
tem, nil nisi superum & cœlesti animo agitavit & locutus est; voluntem suam
DEO omnem penitus tradens, antequam animam ipsam traderet corpore so-
lutam. Has inter cogitationes placide sine metu, sine motu d. XIX. Augosti
hora fere IV. post meridiem, magno tam suorum, quam civitatis luctu, exspira-
vit. Septuagesimum ætatis annum, quem communem vitæ metam physici
dixerunt, supergressus est septem annis, quatuor mensibus, tribus hebdomadi-
bus, uno die. Tempus vitæ ad munera gerenda destinatæ adjectum sibi solus
non usurpavit, sed publico bono simul dedit. Statione sua ardua non prius,
quam vita decessit. Suadendo & regendo reverendus in republica Senex, in
Christum credendo & sancte vivendo DEO in Ecclesia amicus fuit, nunc in cæ-
lo beatissimus vivit. Exequiarum solennia hodie hora I, in Templo Nicolaitano
instituentur: Quæ, ut frequenti comitatu decenter prosequamini, & Viri Con-
sulis virtutes & merita abunde multa exposcunt, & nos magnopere jubemus
seu adhortamur. P. P. d. XXVI. Augsti Anno Christiano M DCC.

Literis Jo. CHRISTOPH. BRANDENBURGERI,

F.K. 68.

Z e
6165

RECT
UNIVERSITATIS
Ad justa fune
DOMI
ADRI
STEGE

Senatus Seniori, Civitatis Consul
Scholæ & Templi Thomani
juris, prudentia, usu rerum
extantissimorum,

Hora I.

hodie XXVI. Aug

persolvendis

Cives suos in

